

Επισκέψεις Χ.Σκουμπόπουλου

ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΕΛ.ΔΣ.,
ΤΗΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΣΤΗΝ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΧΑΡΑΔΡΑ

ΣΕΛ. 7

Δυναμικό παρών
του Κ. Καλαϊτζίδη
σε συλλόγους,
φορείς και γενικά
στην Ημαθία

ΣΕΛ. 11

ΕΚΛΟΓΕΣ

Ξεκίνησε η λειτουργία
του εκλογικού κέντρου
του Κώστα
Καραπαναγιωτίδη

ΣΕΛ. 10

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Το νέο πρόγραμμα
ωραρίου των εμπορικών
καταστημάτων

ΤΗ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΑΠΟ 1/4 - 31/10

ΣΕΛ. 6

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Κανονικά λειτουργούν
τα φαρμακεία στη Βέροια

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ.
ΘΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΜΕ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΣΕΛ. 6

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Με μεγάλη λαμπρότητα
η ενθρόνιση του
σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Κίτρους κ. Γεωργίου

ΣΕΛ. 4

ΟΙ ... Τάφοι της Βεργίνας

**ΠΟΛΛΟΙ ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ,
ΑΛΛΑ Η ΤΟΠΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΑΡΑΖΩΝΕΙ**

- ✓ Περαστικοί από τη Βεργίνα
- ✓ Ρυθμιστές οι τουριστικοί πράκτορες
- ✓ Οικονομική κρίση «γέννησε» ιδέες...
- ✓ Απαγορευμένη περιοχή...

Ομιλία του Ιωάννη Μ. Παπαγιάννη την Κυριακή 6/4 (11 π.μ.) στο "ΑΙΓΕΣ"

ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ «ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΓΙΑ ΝΕΑ ΒΕΡΟΙΑ»

ΣΕΛ. 10

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ανεξαρτη-
τοποιήθηκε
ο Κώστας
Γιοβανόπουλος

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ
ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΙ
ΠΑΡΕΛΘΟΝ
ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ
ΧΡ. ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΕΛ

ΣΕΛ. 7

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Η οικογένεια του
Γιώργου Καλογήρου
& της Άννας
Τσικερδάνου

ΣΕΛ. 8-9

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
Δημητρακίς
από το 1952
★★★★

Ισοδανίδης Πάυλος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ 33 ΒΕΡΟΙΑ
Τηλ. 23310 20662

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Επιμέλεια Πειραματικό Εργαστήρι Βεργίνας με την επίβλεψη και την υποστήριξη του Καθηγητή Ε. Βαρλάμη και τη συνεργασία της εφημερίδας "ΒΕΡΟΙΑ"

Η οικογένεια του Γιώργου Καλογήρου & της Άννας Τσικερδάνου

Ο Γιώργος Καλογήρου και η Άννα Τσικερδάνου είναι διακεκριμένα μέλη της βεροιώτικης κοινωνίας. Γηγενείς Βεροιώτες και οι δύο, δημιούργησαν μια υποδειγματική οικογένεια και απέκτησαν διδύμες θυγατέρες, που σήμερα δημιούργησαν τις δικές τους οικογένειες, ζουν και εργάζονται στη Θεσσαλονίκη και τους χάρισαν πέντε εγγόνια. Τους συναντήσαμε ένα κυριακάτικο απόγευμα στο σπίτι τους, στην οδό Κονίτσης της Βέροιας και απολάυσουμε τις ιστορίες και τις ενδιαφέρουσες απαντήσεις τους.

Η κ. Άννα μας προσέφερε αρωματικό τσάι και ξεκινήσαμε τις ερωτήσεις:

Κυρία Άννα, η οικογένειά σας έχει καταγωγή από τη Βέροια;

Βέβαια και είμαι το τελευταίο απ' τα δώδεκα παιδιά των γονιών μου, μας λέει με περηφάνια και συμπληρώνει χαριτολογώντας. Σταμάτησαν σε μένα γιατί είχαν πετύχει το τέλειο!

Κι εσείς κ. Γιώργο ήσασταν μεγάλη οικογένεια;

Ήμασταν τέσσερα αδέρφια, όλα αγόρια, μας απαντάει. Εγώ ήμουν ο δεύτερος, μεγαλύτερος ήταν ο Μανώλης και μετά από μένα ο Ορέστης κι ο Αντώνης.

Οι γονείς σας κατάγονταν απ' τη Βέροια;

Ο πατέρας μου, μας λέει ο κ. Γιώργος, γνήσιος Βεροιώτης, έφυγε σε μικρή ηλικία, στις αρχές του περασμένου αιώνα, μετανάστης στην Αμερική, στο Μπάφαλο. Δούλεψε και δημιούργησε περιουσία. Στα μέσα της δεκαετίας του 1920 ήρθε να αρραβωνιαστεί και να επιστρέψει στην Αμερική. Τελικά, μετά από παράκληση του πατέρα του, παντρεύεται και μένει μόνιμα στη Βέροια.

Με τα χρήματα που έφερε αγόρασε το εστιατόριο «ΑΛΤ» και το ξενοδοχείο Μπρίστολ που ήταν στον δεύτερο όροφο του ίδιου κτιρίου, στην οδό Μ. Αλεξάνδρου, εκεί που είναι σήμερα ο Μασούτης. Το εστιατόριο «ΑΛΤ», με τη διεύθυνση του πατέρα μου, ανακαινίστηκε ριζικά, εξοπλίστηκε με άριστης ποιότητας σκεύη και έπιπλα και έγινε ένα ρεστοράν πολυτελείας που ήταν γνωστό όχι μόνο στην περιοχή μας αλλά σ' ολόκληρη την Ελλάδα.

Ως πότε λειτουργούσε το «ΑΛΤ»;

Λίγο πριν τον πόλεμο του 1940, ο πατέρας μου πήρε δάνειο και έκτισε μία μεγάλη αίθουσα, που προόριζε για κινηματογράφο, στο οικοπέδο που υπήρχε πίσω από το «ΑΛΤ». Αυτή η αίθουσα, που είχε και αντίστοιχο υπόγειο, προσωρινά νοικιάστηκε σ' έναν έμπορο σιτηρών ο οποίος όμως έπεσε έξω οικονομικά, ενώ ταυτόχρονα από το βάρος κατέρρευσε και το πάτωμα της μεγάλης αποθήκης, που ήταν γεμάτη με σπάρη. Οι οικονομικές συνέπειες ήταν τεράστιες, παρόλα όμως αυτά η

Τον Πύργο Καλογήρου τον γνωρίζουμε όλοι στη Βέροια. Οι παλιότεροι γιατί είχε πλούσια δράση σαν προϊστάμενος του Δήμου Βέροιας και σαν ιδρυτής της εφημερίδας «ΒΕΡΟΙΑ» και ακόμη περισσότερο σαν μουσικοσυνθέτη, αφού είναι ο πρώτος από τη Βέροια που συμμετείχε, τρεις χρονιές, στο Φεστιβάλ Ελληνικού Τραγουδιού Θεσσαλονίκης με ισάριθμα τραγούδια, σε

στίχους του φίλου του Μιχάλη Μαρμαρά και απέσπασε διακρίσεις ανάμεσα σε μεγάλους επαγγελματίες Έλληνες συνθέτες της εποχής και ο πρώτος Βεροιώτης που κυκλοφόρησε δισκογραφικά συνθέσεις του στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Αλλά και οι νεώτεροι τον γνωρίζουν γιατί συνεχίζει να γράφει μουσική και να αρθρογραφεί.

Το ίδιο γνωστή είναι και η Άννα Τσικερδάνου, η γυναίκα που είναι πάντα στο πλευρό του και που μαζί δημιουργήσανε μία ωραία οικογένεια με τις διδύμες κόρες τους την Κατερίνα και την Ιωάννα.

αίθουσα έγινε κινηματογράφος και ονομάστηκε «ΠΑΝΘΕΟΝ», νοικιάστηκε σε επιχειρηματία και λειτουργήσε για πάρα πολλά χρόνια.

Ήρθαν δύσκολες μέρες κι ο πατέρας μου, για να αποπληρώσει το δάνειο, αναγκάστηκε να πουλήσει όλο το συγκρότημα και κράτησε μόνο το εστιατόριο ως μισθωτής και επιχειρηματίας. Ακολούθησε ο πόλεμος, η κατοχή κι ο εμφύλιος. Αρρωσταίνει ο πατέρας μου και πεθαίνει σχετικά νέος. Κρατήσαμε εμείς τα παιδιά, με μπροστάρη το μεγάλο αδελφό, όσο μπορούσαμε σε πολύ δύσκολες εποχές, το μαγαζί σε λειτουργία και τελικά το κλείσαμε στα μέσα της δεκαετίας του 1950.

Και η μητέρα σας ήταν από τη Βέροια;

Ναι, ήταν κόρη της γνωστής οικογένειας Καρατζόγλου. Ο αδερφός της, Αναστάσιος Καρατζόγλου, διετέλεσε και δήμαρχος. Το όνομά της ήταν Κατίνα. Ο πατέρας μου τη γνώρισε από φωτογραφία, όταν ήταν ακόμα στην Αμερική. Η μητέρα μου φρόντιζε το σπίτι κι εμάς τα παιδιά κι ο πατέρας μου ήταν όλη μέρα έξω στο εστιατόριο και στις άλλες δουλειές. Η οικογένεια μας είχε αρμονία και αγάπη, ποτέ δεν είδα τους γονείς μου να μαλώνουν μπροστά μας.

Μας μιλήσατε για μια δραματική ιστορία, ευτυχώς με αίσια κατάληξη, στο τέλος του Εμφυλίου.

Ναι. Μόλις είχα τελειώσει το σχολείο και, χωρίς πατέρα, είχα την ευθύνη του εστιατορίου και της οικογένειας. Ο μεγάλος αδελφός, ο Μανώλης, υπηρετούσε στο Γράμμο, στις τελευταίες σκληρές μάχες του αδελφοκτόνου πολέμου. Μας ειδοποιούν μια μέρα από το Γενικό Επιτελείο Στρατού ότι ο Μανώλης σκοτώθηκε σε μια μάχη, βρήκαν τα ατομικά του είδη παρατημένα χωρίς κανένα ίχνος ζωής. Αντιλαμβάνεστε τον πανικό και τη θλίψη που ακολούθησαν τη θλιβερή είδηση. Στη μητέρα μου είπαμε ότι τραυματίστηκε, περιμένοντας να επιβεβαιωθεί με σιγουριά το γεγονός.

Πέρασαν λίγες μέρες, δε μάθαμε κανένα νέο κι ετοιμαζόμασταν να της φανερώσουμε την τραγική αλήθεια, που, ούτως ή άλλως υποπτευόταν κι όλο έκλαιγε. Ήμασταν στο εστιατόριο έτοιμοι να ξεκινήσουμε για το σπίτι, όταν φθάνει ένα νέο τηλεγράφημα που έγραφε ότι ο Μανώλης είναι καλά και βρίσκεται σώος σε στρατιωτική μονάδα των Ιωαννίνων. Δεν μπορείτε να φανταστείτε τι πανηγυρισμοί ακολούθησαν. Ένα μόνο θα σας πω: Ο επιχειρηματίας του «ΠΑΝΘΕΟΝ» Δ. Πυλωρόφ, σταμάτησε την προβολή της ταινίας, ανέβηκε στη σκηνή και με ενθουσιασμό φώναξε:

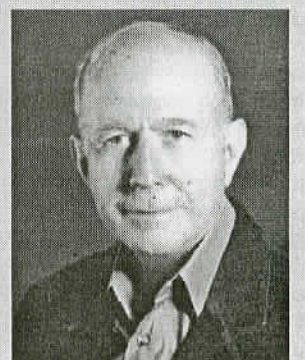
"Ο Καλογήρου ζει!"

Τι είχε συμβεί. Τον αδερφό μου τον είχαν πιάσει οι αντάρτες στη μάχη αιχμάλωτο κι εκείνος κατάφερε, ύστερα από μέρες να δραπετευτεί, κάτω από μυθιστορηματικές συνθήκες και να παρουσιαστεί σε μονάδα των Ιωαννίνων.

Συζητώντας μαζί τους ανακαλύψαμε τον πραγματικό λόγο που θέλαμε να τους συναντήσουμε και να τους παρουσιάσουμε από την στήλη «ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ». Ο λόγος αυτός είναι ότι, μετά από πολλά χρόνια, αυτοί οι δύο άνθρωποι συνεχίζουν να κρατούν έναν ενθουσιασμό και ένα ενδιαφέρον ο ένας για τον άλλο, που θυμίζει νεανικό ζευγάρι. Είναι οι πιο ωραίες τους στιγμές, όπως μας εκμυστηρεύθηκαν στη συνάντησή μας, να είναι μαζί και να συζητούν.

Αυτό δείχνει ότι πραγματικά ό,τι έχτισαν όλα αυτά τα χρόνια ήταν πηγαίο και αξίζει. Αυτό εξάλλου ζήσαμε και εμείς μαζί τους στη συνάντηση που είχαμε.

Αυτού του είδους η σχέση πιστεύουμε ότι, ιδιαίτερα στην εποχή μας, είναι πολύτιμη και αξίζει και να την προβάλλουμε και να την τιμήσουμε.

Η μουσική πότε και πώς μπήκε στη ζωή σας;

Στο σπίτι μας υπήρχε μια παλιά κιθάρα που σκόλιζα από πολύ μικρή ηλικία. Η μητέρα μας ήξερε κι έπαιζε μερικά ακόνρτα. Τραγουδούσαμε όλοι καλά και πολυφωνικά, χωρίς να μας διδάξει κανένας. Δεκαπεντάχρονος έπαιζα κιθάρα, τραγουδούσα, έγραφα τραγούδια και σκάρωνα, σατυρικά κυρίως σκετσ, που, με "σκηνοθεσία" μου, ερμήνευαν, οι δυο μικρότεροι αδερφοί μου κι εγώ τους συνόδεα με την κιθάρα, σε εκδηλώσεις που γίνονταν σε δημόσιους χώρους.

Σπουδάσατε μουσική;

Όταν ήμουν 16 χρόνων έκανα μαθήματα κιθάρας με τον Γιώργο Ζαμπούνη. Ήταν καλός μουσικός και καλός δάσκαλος. Αργότερα, όταν διορίστηκε στο Δήμο, αγόρασα πιάνο και έκανα τρία χρόνια μαθήματα στο Ωδείο του Μαρίνου Βασιλειάδη στη Βέροια. Συνέχισα στη Θεσσαλονίκη, πήγα να δυο φορές την εβδομάδα, με καθηγητή τον γνωστό πιανίστα Φώτη Ζερβόπουλο (Ζερβό).

Πότε ήρθε η πρώτη επιτυχία;

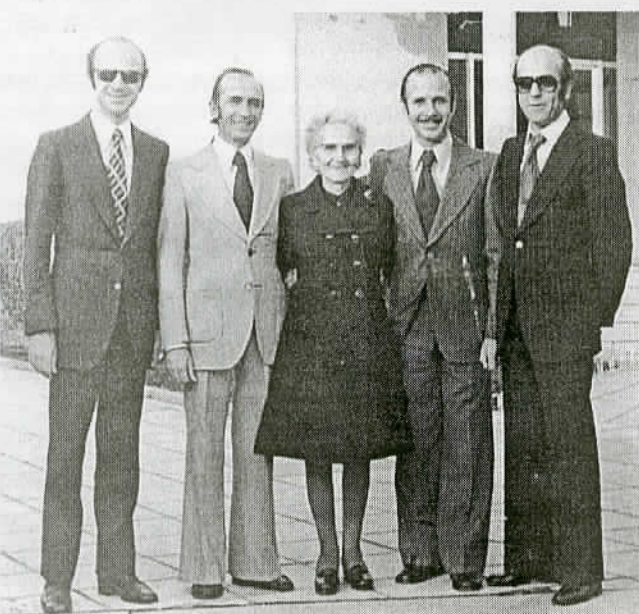
Με το φίλο μου τον Μιχάλη Μαρμαρά αποφασίσαμε το 1965 να στείλουμε ένα τραγούδι στο Φεστιβάλ Τραγουδιού Θεσσαλονίκης, που είχε διαγωνιστικό χαρακτήρα κι αποτελούσε πανελλήνιο καλλιτεχνικό γεγονός γιατί συμμετείχαν σ' αυτό όλα τα μεγάλα ονόματα συνθετών και τραγουδιστών. Γράψαμε ένα τραγούδι, ο Μιχάλης τους στίχους κι εγώ την μουσική, με τίτλο «ΑΣΠΡΑ ΦΤΕΡΑ» και το ταχυδρομήσαμε.

Συμμετείχαν περισσότερα από 400 τραγούδια και ειδική επιτροπή επέλεγε τα 20 να διαγωνιστούν στα τελικά με μεγάλη ορχήστρα και γνωστούς ερμηνευτές. Δεν περιμέναμε να περάσει το τραγούδι μας. Εμείς ερασιτέχνες κι άγνωστοι από μια επαρχία, πώς να σταθούμε ανάμεσα σε Ξαρχάκο, Σπανό, Χατζηγιάννη κι άλλους σπουδαίους δημιουργούς.

Τη μέρα της δημοσίευσης των 20 τραγουδιών που προκρίθηκαν πήγα πρωί-πρωί ν' αγοράσω μια "Μακεδονία" και με χέρια που έτρεμαν άρχισα να την ξεφυλλίζω. Έγραφε και τα ονόματά μας! Μέσα στα 20 ήταν και τα «Ασπρα Φτερά»! Δεν μπορεί να κάνω λάθος, σκέφτηκα. **Νάτο! είναι γραμμένο και δε σβήνεται αυτό με τίποτα!**

Ο Πύργος Καλογήρου έφηβος με την κιθάρα του.

Η κ. Κατίνα Καλογήρου με τα 4 παιδιά της, (από αριστερά) Αντώνη, Μανώλη, Γιώργο και Ορέστη.

Το τραγούδι διακρίθηκε, έγινε δίσκος με ερμηνευτές τον Τέρη Χρυσό και την Ζωή Κουρούκλη και κυκλοφόρησε σ' όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό. Στο ίδιο Φεστιβάλ, με τον Μιχάλη, προκρίθηκαμε άλλες δυο χρονιές και πήραμε καλές σειρές στη βαθμολογία.

Τι σημαίνει για σας η μουσική;

Η μουσική είναι παγκόσμια γλώσσα. Είναι ένας τρόπος άμεσης επικοινωνίας με τους ανθρώπους. Για μερικούς, όπως εγώ, είναι ακατανίκητη ανάγκη έκφρασης και δημιουργίας. Νομίζω ότι γεννήθηκα για τη μουσική. Οι συνθήκες δεν μου επέτρεψαν να την κάνω επάγγελμα, όμως την αγάπησα με πάθος κι αυτό μου φτάνει.

Συνεχίζετε ακόμη να γράφετε μουσική; ετοιμάζετε κάτι καινούργιο;

Ναι, γράφω ένα νέο κύκλο τραγουδιών που θα ερμηνεύσει ο Βεροιώτης Μέρκος Κούτρας, επαγγελματίας τραγουδιστής. Διαθέτει μια θαυμάσια εκφραστική φωνή, κατάλληλη για όλα τα είδη τραγουδιών. Το νέο CD θα κυκλοφορήσει ως το καλοκαίρι.

Με το ποδόσφαιρο και τον αθλητισμό γενικότερα ασχοληθήκατε ή ασχολείστε;

Με το ποδόσφαιρο η μόνη μου σχέση είναι ότι έγραφα τον ύμνο της ποδοσφαιρικής ομάδας της Βέροιας. Ο στίχος μου αρέσει πάρα πολύ, αλλά δεν υπήρξε ποτέ συστηματικός αθλητής.

Τι σας ώθησε να δημιουργήσετε την εφημερίδα «Βέροια»;

Το 1972 κι ενώ εργαζόμουν στο Δήμο, πιστεύοντας ότι στο χώρο του τοπικού τύπου υπήρχε κενό, αισθανόμενος επιτακτική την ανάγκη να προσφέρω στην πόλη μου και με ανησυχίες αλλά και σχηματισμένες απόψεις για το πώς πρέπει να λειτουργεί μια τοπική εφημερίδα, αποφάσισα να εκδώσω τη «Βέροια». Δεν ήταν εύκολο εγχείρημα. Έπρεπε να αντιμετωπίσω πολλά προβλήματα, που ο χώρος δεν μου επιτρέπει να απαριθμήσω. Έβαλα σαν έδρα το πρακτορείο ταξιδιών των αδελφών μου και γίναμε συνεταιίροι, ξεπεράσαμε τα εμπόδια κι η απόφαση πήρε σάρκα και οστά.

Όλη την εφημερίδα την έγραφα ο ίδιος, εκτός από τα αθλητικά. Βέβαια είχα και κάποιους ξεχωριστούς τακτικούς συνεργάτες, όπως ο Στέλιος Σβαρνόπουλος, που απ' τα πρώτα βήματα της εφημερίδας μέχρι το τέλος της ζωής του, έγραφε το εβδομαδιαίο χρονογράφημά του. Από τους μακροβιότερους συνεργάτες υπήρξαν ακόμα ο Βασίλης Βόλκος στα αθλητικά κι ο Γιώργος Χιονιδής που τιμούσε με τα κείμενά του τις στήλες της εφημερίδας.

Είχαμε φτάσει να έχουμε 5.500 περίπου συνδρομητές. Απ' αυτούς οι 700-800 ήταν εκτός Βεροίας, σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, αλλά και στο εξωτερικό.

Τι χαρακτηρίζει την εφημερίδα;

Έχουν μιλήσει άνθρωποι με κύρος για την εφημερίδα και καναν επαινετικές κριτικές. Στις σελίδες της δημοσιεύαμε, εκδόν αποκλειστικά τοπικά θέματα, στα σχόλια και στις κριτικές μας ήμασταν κατά το δυνατόν ήπιοι και αντικειμενικοί και σε κάθε φύλλο είχαμε και μια αποκλειστικότητα. Για το ήπιο ύφος θα σας πω ένα παράδειγμα. Αν για κάποιον έπρεπε να πούμε ότι λέει ψέματα, δεν χρησιμοποιούσαμε αυτή τη λέξη αλλά γράφαμε ότι αυτό που λέει είναι ανακρίβεια. Για την αποκλειστικότητα θα σας πω ένα μυστικό. Αν κάποια εβδομάδα δεν υπήρχε αποκλειστικό θέμα, τότε το εφεύρισκα ή το δημιουργούσα!

Τι σήμαινε για σας αυτή η δραστηριότητα;

Στην εφημερίδα διοχέτευα τη δημιουργικότητα και την αγάπη που είχα για την πόλη μου και την Ημαθία. Παράλληλα βοηθούσα, όσο μπορούσα, για την πρόοδο και την ανάπτυξη της Βέροιας και του νομού σε όλους τους τομείς. Πέραν αυτών, η εγκυρότητα της εφημερίδας μου πρόσφερε κοινωνική καταξίωση και φιλίες και σχέσεις που διατηρώ μέχρι και σήμερα.

Οι φιλίες ήταν σημαντικές για σας;

Έτυχε να ζω και να δραστηριοποιούμαι σ' ένα κύκλο ανθρώ-

Η Άννα (πέμπτη από αριστερά) με τις αδελφές και τους γονείς της Αικατερίνη και Εμμανουήλ Τσικερδάνο (1959).

Η Άννα και ο Γιώργος Καλογήρου με τους γαμπρούς, τις κόρες και τα εγγόνια τους.

πων που ήταν δημιουργικοί, ήθελαν να κάνουν πράγματα για το τόπο τους, αγαπούσαν τη Βέροια. Ήταν η παρέα που δημιούργησε τον Τ.Ο.Β. (Τουριστικό Όμιλο Βεροίας) που άφησε εποχή κι έγραψε ιστορία. Ο Τάκης Βλαχόπουλος, ο Μιχάλης Μαρμαράς, ο Λάκης Καλαμάτας, ο Παναγιώτης Παστράμας, ο Δήμος Θεοφάνους κι άλλοι πολλοί. Όσοι απ' αυτούς είναι ακόμα ανάμεσά μας, είναι πάντα καλοί φίλοι.

Υπήρξαν βέβαια και υπάρχουν και πολλοί ακόμα φίλοι, αξιόλογες προσωπικότητες, απ' τους οποίους πήρα πράγματα και στους οποίους ελπίζω ότι κάτι έδωσα κι εγώ, εκτός από αγάπη.

Μαγειρεύετε κ. Γιώργο; Ποιο φαγητό σας ενθουσιάζει;

Δεν έχω ιδέα από μαγειρική. Στις προτιμήσεις μου στα φαγητά, πρώτη θέση έχει ο φασουλοταβάς, μαγειρεμένος με την παραδοσιακή βεροιώτικη συνταγή. Θα παινέσω εδώ το σπίτι μου, αλλά ο φασουλοταβάς της γυναίκας μου είναι ο καλύτερος.

Είναι αλήθεια κ. Άννα ότι ο Θάνατος Μικρούτσικος που δοκίμασε τα φασόλια που μαγειρέψατε, διέκοψε μια μουσική παράσταση για να ομολογήσει στο κοινό ότι κάνετε τα νοστιμότερα φασόλια;

Ναι, μας απαντάει, είναι αλήθεια. Είχαμε φάει μαζί με παρέα, το μεσημέρι, σε μια ταβέρνα της Βέροιας κι είχα βάλει στη μέση του τραπέζιού έναν πήλινο ταβά, ζεστό, καυτό, με φασόλια που μαγειρέψα στο σπίτι. Το βράδυ ο Θάνατος διέκοψε την παράσταση που έδινε στο Χώρο Τεχνών και είπε στον κόσμο: Να ξέρετε ότι η δική σας Άννα Καλογήρου κάνει τον καλύτερο φασουλοταβά. Είναι αριστούργημα!

Ποια είναι η συνταγή κυρία Άννα;

Τι να σας πω, δεν είναι μόνο οι αναλογίες. Βέβαια πρέπει να έχουμε καλό φασόλι, λεπτόφλουδο, να βράζει καλά. Αλλά το κυριότερο νομίζω ότι είναι το μεράκι, όπως και σε όλα βέβαια που βάζει κανείς. Εμείς οι Βεροιώταδες έχουμε παράδοση στον φασουλοταβά. Γι' αυτό μας λέγανε και φασουλοταβάδες...

Από τη δική σας οικογένεια κ. Άννα τι θυμάστε άλλο;

Από μια πολυμελή οικογένεια σαν αυτή των γονιών μου, έχω να θυμηθώ τόσα, που μπορώ να γεμίσω όλη την εφημερίδα, μας απαντάει. Θα σας αναφέρω μόνο κάποια που δίνουν μια αμυδρή εικόνα της. Το κυρίαρχο στοιχείο στην οικογένειά μας είναι η αγάπη. Πλούσιοι δεν υπήρξαμε ποτέ, με τα λίγα ή τα μέτρια όμως που είχαμε, δεν μας έλλειψε τίποτα. Ίσως γιατί δε ζητούσαμε ποτέ πολλά. Πέρασαμε και δύσκολες περιόδους και αντιξοότητες. Τα αντιμετωπίσαμε όλα με καρτερικότητα, χωρίς να χάνουμε το κουράγιο και την ελπίδα. Αυτά μας τα δίδαξαν οι γονείς μας, που ήταν υποδείγματα υπομονής και αισιοδοξίας κι εμείς, τα κάναμε όλοι κτήμα και οδηγό στη ζωή μας.

Υπάρχει κάτι που το θυμάστε χαρακτηριστικά;

Ναι, κάθε Σάββατο μαζευόμασταν όλοι, γονείς, παιδιά, γαμπροί, νύφες κ.λπ. στο πατρικό μας σπίτι, στην οδό Δημοσθένους και γλεντούσαμε τρώγοντας, πίνοντας και τραγουδώντας. Αυτές οι συγκεντρώσεις γίνονταν κάθε εβδομάδα και τις ονομάζαμε οικογενειακά γλέντια. Όταν κάποτε μια φίλη μου με κάλεσε να πάω ένα Σαββατόβραδο να κοιμηθώ στο σπίτι της, αρνήθηκα την πρόσκληση με το αιτιολογικό ότι δεν μπορούσα γιατί είχαμε οικογενειακό γλέντι. Με κοίταξε περίεργα και με ρώτησε, τι είναι αυτό το οικογενειακό γλέντι. Τι να της έλεγα και πως να της εξηλούσα, δε θα καταλάβαινε τίποτα.

Πολλές από τις παραδόσεις τις τηρούμε μέχρι σήμερα στο πατρικό μου σπίτι και τις απολαμβάνουμε κι εμείς και τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας.

Τι σημαίνει για εσάς η "κρίση", σας άλλαξε τη ζωή;

Πιστεύω, μας τονίζει ο κ. Γιώργος, ότι για το οικονομικό και όχι μόνο, κατάντημα της χώρας μας, φταίνει σχεδόν αποκλειστικά οι πολιτικοί, οι οποίοι δικαίως έχουν απαξιωθεί. Προσωπικά δεν δέχομαι αυτό που λένε πολλοί ότι φταίει σε μεγάλο ποσοστό κι ο λαός. Το ψάρι από το κεφάλι βρωμάει...

Η δική μας ζωή δεν άλλαξε σημαντικά. Είμαστε δυο άτομα κι όσο κι αν μας μείωσαν τις συντάξεις, τα βγάζουμε ακόμα πέρα. Δεν κάνουμε πολυέξοδη ζωή, όμως οπωσδήποτε υπάρχει μια διαφορά. Τα οικονομικά, συμπληρώνει, είναι κυρίως θέμα διαχείρισης. Εάν κάνεις μια σωστή διαχείριση δε θα έχεις πρόβλημα. Το χειρότερο για μένα είναι ότι δε βλέπω φως μπροστά

μου. Δεν είμαι αισιόδοξος με την τακτική που ακολουθεί το πολιτικό μας σύστημα.

Εγώ αντίθετα είμαι, επεμβαίνει η κ. Άννα, πιστεύω ότι θα ξεπεραστούν οι δυσκολίες. Θέλω να είμαι αισιόδοξη, όχι τόσο για εμάς αλλά περισσότερο για τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας.

Τι μπορείτε να πείτε για την εικόνα της σημερινής Βέροιας;

Η αγαπημένη μας Βέροια είναι ευνοημένη πόλη, απαντά ο κ. Γιώργος. Έχει σπάνιες φυσικές ομορφιές και μια λαμπρή ιστορία. Γέννησε σπουδαίες μορφές και γνώρισε περιόδους μεγάλης δόξας. Δεν την προσέξαμε όμως όσο και όπως έπρεπε. Δεν τα απορρίπτω όλα και δε θα πω ότι η σημερινή της εικόνα είναι άσχημη αλλά, αν την προσέχαμε περισσότερο, θα ήταν τώρα ένα στολίδι κι ένας πόλος έλξης για τους απανταχού Έλληνες αλλά και τους ξένους.

Ποιό τραγούδι θα αφιερώνατε κ. Γιώργο στην κ. Άννα;

Της έχω γράψει ένα τραγούδι με το όνομά της, που δυσκογραφήθηκε με τη φωνή της μεγάλης, αλησμόνητης τραγουδίστριας, Μαρίας Δημητριάδη. Μεταξύ άλλων οι στίχοι είναι: «... η νύχτα σε γέννησε για να τη φωτίζεις κι η μέρα σε έθρεψε για να τη στολίζεις... Άννα, τραγούδι τρυφερό, Άννα, τραγούδι ερωτικό...»

Εσείς, κυρία Άννα, ποιο τραγούδι αφιερώνετε στον κ. Γιώργο;

Απαντάει, χωρίς σκέψη, - χαμογελώντας πειραχτικά -: «Ο Γιώργος είναι πονηρός!»

Η Άννα και ο Γιώργος Καλογήρου με τους γαμπρούς και τις κόρες τους (από αριστερά) Μάκη και Κατερίνα Σοφόπουλου, Δημήτρη και Ιωάννα Ζάννη.

Τι χαρακτηρίζει τη σχέση σας όλα αυτά τα χρόνια;

Γνωριζόμαστε κι είμαστε μαζί σχεδόν 50 χρόνια και μέχρι σήμερα έχουμε πάντα κάτι να πούμε. Μας βλέπουν έξω τους δυο μας να καθόμαστε και να συζητάμε κι απορούν που διατηρούμε το ενδιαφέρον ο ένας για τον άλλο, μας απαντά η κ. Άννα.

Έχουμε, συμπληρώνει ο κ. Γιώργος, μια ανοικτή και ενεργή σχέση που διατηρείται μέχρι σήμερα. Από την αρχή είχαμε ενδιαφέρον ο ένας για τον άλλο και χαιρόμαστε να βγαίνουμε μαζί και να μιλάμε για τα θέματα που αντιμετωπίζουμε.

Πήρα, συνεχίζει ο κ. Γιώργος, μία γυναίκα από οικογένεια που είχε τις ίδιες αρχές με τη δική μου. Οι χαρακτήρες μας μπορεί να διαφέρουν, εγώ είμαι μάλλον εσωστρεφής, η Άννα είναι εξωστρεφής, όμως ο ένας συμπληρώνει τον άλλον.

Τι γνώμη έχετε για τη στήλη της εφημερίδας «ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ»;

Είναι ενδιαφέρουσα ιδέα και έχει ουσιαστικό κοινωνικό χαρακτήρα, απαντάει ο κ. Γιώργος. Πιστεύω ότι θα έχει μεγάλη επιτυχία.

Εγώ το βλέπω κυρίως σαν κομμάτι της ιστορίας της πόλης, προσθέτει η κ. Άννα. Αλλά είναι σημαντικό και το γεγονός ότι με αυτό τον τρόπο γνωρίζονται οι άνθρωποι μεταξύ τους. Είναι κάτι που στις μέρες μας το έχουμε ανάγκη, δεν είναι αυτονόητο όπως παλιά.

Π. Τροχόπουλος, Αστ. Νένος, Γ. Γιάνναρης

Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας η οικογένεια της Σοφίας Χοχλιούρου

και το ... μυστικό της επιτυχίας στο ρεβανί!